

Sygn. akt III Cz 396/18

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Roman Troll (spr.)

Sędziowie: SO Leszek Dąbek

SO Barbara Braziewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2018 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Z. W. - kuratora spadku nieobjętego po M. K. (1) (K.)

z udziałem R. K. (K.), K. K. (2) (K.), L. F., T. G., I. N., W. T., L. N., J. N. i A. N.

o stwierdzenie nabycia spadku po M. K. (1) (K.)

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 5 grudnia 2017 r., sygn. akt I Ns 771/16

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

SSO Barbara Braziewicz SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 396/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 5 grudnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Rybniku zawiesił postępowanie w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku, albowiem pomimo upływu miesięcznego terminu wnioskodawca nie dołączył do akt asc zgonu H. K. – żony zmarłego M. K. (2) ani nie przedstawił danych osobowo-adresowych jej spadkobierców. Orzeczenie to zapadło na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożył wnioskodawca wskazując, że brak jest możliwości ustalenia potencjalnych spadkobierców po zmarłej M. K. (1), dlatego sąd z urzędu powinien dokonać ogłoszenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażądany dokument w postaci odpisu aktu stanu cywilnego stanowi dowód w sprawie, a jego nieprzedstawienie nie stanowi podstawy zawieszenia postępowania, o której mowa

w art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 28 listopada 1968 r., sygn. akt II CZ 185/68, OSNCP 1969/7-8/144, z 3 lipca 1969 r., sygn. akt II CZ 69/69, OSNCP 1970/4/68 i z 4 maja 1973 r., sygn. akt II CZ 53/73, OSNCP 1974/2/35), gdyż brak dowodu nie jest przyczyną uniemożliwiającą nadanie sprawie biegu

w rozumieniu tego przepisu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z 24 października 2001 r., sygn. akt III CZP 64/01, OSNC 2002/5/61). Sąd Rejonowy zawieszając postępowanie naruszył tym samym art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., gdyż powinien z urzędu podjąć czynności zmierzające do ustalenia miejsca zgonu H. K. (nota bene podała je R. K. na rozprawie 27 czerwca 2017 r. /k. 35v./), aby zwrócić się o jej akt zgonu.

W braku możliwości ustalenia właściwego Urzędu Stanu Cywilnego można rozważyć możliwość zawieszenia postępowania, ale tylko wówczas, gdyby potrzeba uzyskania odpisów aktów stanu cywilnego uniemożliwiła nadanie sprawie prawidłowego biegu.

W chwili obecnej brak jest aktu stanu cywilnego zgonu H. K., a także danych osobowych jej następców prawnych, ale nie stanowi to podstawy do zawieszania postępowania, gdyż Sąd Rejonowy nie przeprowadził żadnych czynności umożliwiających z urzędu otrzymanie tego aktu stanu cywilnego (nie zwrócił się o to do właściwego USC). Sąd Rejonowy z urzędu bada bowiem kto jest spadkobiercą (art. 670 k.p.c.) i dlatego powinien zwrócić się do właściwego USC o akt zgonu H. K., jeżeli uważa go za konieczny do rozpoznania sprawy. Trzeba bowiem zaznaczyć, że akty stanu cywilnego stanowią wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych [por. art. 3 ustawy z 28 listopada 2014 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2064 ze zm.) oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 16 listopada 2016 r., sygn. akt I CSK 807/15, Lex 2174065]. Nie można więc ustalić zgonu oznaczonej osoby, w postępowaniu o stwierdzenia nabycia spadku, inaczej niż przez uzyskanie aktu jej zgonu. Jeżeli zaś osoba ta żyje to powinna być uczestnikiem postępowania, a w braku możliwości ustalenia jej adresu trzeba z urzędu prowadzić czynności opisane w art. 510 § 2 k.p.c. Poza tym ewentualna niemożliwość ustalenia wszystkich spadkobierców (wiadomo bowiem, że rodzeństwo H. K. nie jest znane), po podjęciu czynności z urzędu, spowoduje potrzebę wezwania ich przez ogłoszenie (art. 672 k.p.c.), co następnie umożliwi merytoryczne rozpoznanie sprawy. O takie procedowanie wnosił też wnioskodawca 27 lipca 2017 r. /k. 39/.

Z powyższych względów zarzuty zażalenia okazały się zasadne.

Mając powyższe na uwadze, z uwagi na zasadność zażalenia, w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.

SSO Barbara Braziewicz SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek